

ANDRZEJ BARTYŃSKI

Rozmowy na globie -
człowieka o sobie

A my przetrwaliśmy noc

Pomiędzy piwnym kuflem jesieni, a tym złocistym pucharem wiosny na zielonej nóżce znajduje się biały, głęboki talerz zimy, a w nim czerwony, wigilijny barszcz z grzybowymi uszkami. O Boże, mój Boże, to Narodzenie Boże przed nami. Bóg się rodzi, moc truchleje, a diabeł się śmieje, bo ma nadzieję, że przyjdzie lepszy nowy rok.

Dzisiaj w *salonie mych myśli* przy okrągłym stole nie ma naszego Autora. Nie ma naszego filozofa Pana Nietwora i nie ma jego asystenta Daniela Spaniela. W trójkę poszli do karczmy zwanej „Pod złotym butem” w poszukiwaniu masła prawdy i chleba wolności. Poszli pod hasłem „Hej, kto Polak na bagnety, żyj swobodo, Polsko żyj!”! Dlatego w *salonie mych myśli* przy okrągłym stole jesteśmy we dwie. Błękitnooka i złotowłosa Wiosna, czyli ja i piwnooka jak heban czarnowłosa Luna, o której mówimy nasz BOS – Biuro Ochrony Salonu przed wszelką przemocą złą, przemocą jawną i ukrytą, chytrą, sprytną i aksamitną. A diabeł się śmieje i pije koniak *stock*, bo jest już w Polsce jego Nowy Rok, miesiąc stycznia rok 2016.

A w Polsce i polskim sejmie, kto teraz prawdę przejmie? Pytają Polscy obywatele i słyszą tylko trele morele. Halkot i miałkot, trajkot i bajkot w imieniu prawa. To nasza Polska lewa i prawa. A gdzie jest pośrodku okrągły stół, żeby się Polak po ludzku czuł? Wypijmy Luno za zdrowie pszczół. Niech nam przyniosą pitny miód demokracji do złotych kielichów autosanacji. Wypijmy Luno w imię sensacji. Wypijmy także za zdrowie tego, co się urodził we Lwowie. To przecież nasz Autor salonu mych myśli.

Teraz na koniec, właśnie przeczytam jego krakidały na cały głos, ażeby pszczoły usłyszały ludzki los – czarno na białym.

*Na Persenkówce rembneli szwaba
Józku daj pyska graba
na Batorego na Sobieskiego
Mišku ta gołnij se Baczewskiego
mam do sprzedania ganc nowy
komin siedmioosobowy
i trzy magazynki do niego grochu
przysłużyć się można Ojczyźnie i Bogu
kupujcie strąki fasolki szparagi
chcesz pan bajury łyknij se ćmągi
kupujcie strąki zielone grochy
chowaj paniusiu to do pończochy
już nie ma bobu jej bohu ta źle
Białym tumanem czarnym hebanem
nadchodzi noc i każdy dzień
Kupujcie państwo kupujcie mecyje
kapuś ma fajkę i bałaajkę
po rozstrzelanym Rosjaninie
A deszcz zaczął padać drobny kapuśniak
Wczoraj wieszali, za ile druszlak
a te gazówki dla pańci tanio
moja złociutka może medalion
a może futro, wiadomo z getta
za kostkę cukru, co za planeta?
Kreci się wierci się Mańka złodziejka
ludzie łapajcie, francuska kredka
i pachną placki z tartych ziemniaków
kurwę po tyłku maca taksator
Joj Panno Święta rzecz niesłychana
dzieci żydowskie żywcem do wapna?
A na rogu Janowskiej
na ulicy Kleparowskiej
za frajera taki gips
nuci sobie dryga sobie
Michalińcia Mińcia Świrka
nikt nie widzi nikt nie czuje
deszczycz kropi popaduje
Nagle z ulic kanonada
gdzieś rembneli Jezu szwaba
trzymaj bracie fason gdy muzyczka gra
a w „Lembergerzeitung” pisali że krach
jak to pisali, po prostu tak ło?
Pss... te frajer pompka zabieraj stąd nos
panie Seniuta co w świecie czuć?
No klawo jest wot i charaszo
Katusza mamuńciu a z Niemców bzdo
i taka to cała polityka
psiakrew sobacza
szukam nocnika dziś dymam od rana
a to pogoda taka psia
że z przeproszeniem zafajdana
muszę go wyrwać stary pniak
i Cyganów także? Przecież to Aryjczycy
ile naważyć mam soczewicy
ile naważyć mam... sacharyna
kamyczki, kamyczki do zapalniczki
I nikt nie widzi i nikt nie czuje
deszcz sobie kropi i popaduje
No daj posuwać, nie wstyduj się Hanka
O jejku ludzie, ludzie łapanka
Na krakidałach panuje panika
na krakidałach lwowska manoria*

*na krakidałach na krakidałach
daj Boże zdrowia
szczury i szczurki w ludzkich tułowiach
obłąkane to zwiariowane tło
dramatyczne
A to prawda, jo
jedź pan dalej mistrzuniu
w taki ton w taki dzwon
naokoło wszędzie są
patrzcie popatrz jaką ćmą
trupie główki tu i tam
nie da rady zwiąć do bram
za późno
Pani słabo? Tak mi duszno
ludzie ludzie wiara stać
ta już wcale nie trza wiać
leci bałak że to wic
szwabom si zachciwa hec
panoczku panoczku co to ta będzie?
Oj te ziańdarmy lute jak bies
żebym ja wiedział co tutaj będzie
gdybym ja wiedział co to jest
Nikt tego nie wie nikt nie przeczuwa
deszcz przestał padać nie przeszła chmura
coś wisi w powietrzu coś w ziemi drga
to jest zła godzina potoczy się tza...
Postawili szubienicę
ukręcili pętlicę
i spędzili tłum
przywlekli człowieka
du bist Hund krzyknęli
niech szczech
zanim zdechnie
niech wyje
a on Polska niech żyje!
Był wśród tłumy
młody żołnierz niemiecki
zobaczyłem oczy załzawione
to nie ludzie szeptał
diabły wcielone
Mein Gott mein Gott
i jak stara kobieta
zgarbiony podreptał...*

A my
przetrwaliśmy noc

P.S. Krakidały w lwowskim żargonie batiar-
skim, tzw. bałaku, oznacza plac Krakowski
we Lwowie, czyli – jak niektórzy nazywali –
Paryż.

